

نظرات نماینده حزب کمونیست یونان
در گردهمایی احزاب کمونیست

اپورتونیسیم در جریان فروپاشی به ضد انقلاب پیوست

بهروز بکتاشی

از سخنرانی های ایراد شده در گردهمایی بزرگ احزاب کمونیست و کارگری در "مینسک" پایتخت جمهوری بلاروس، سخنرانی "الیسوس واگنوس" عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست یونان بود که با استقبال وسیع شرکت کنندگان در همایش روبرو شد. وی در بخشی از سخنرانی خود گفت:

به نظر ما در رابطه با بررسی دلایل فروپاشی اتحاد شوروی لازم است بر اقدامات و تصمیمات گرفته شده قبل از فروپاشی، خصلت دولت، ویژگی اقتصاد سوسیالیستی و همچنین دیگر تصمیماتی که بطور منفی بر شکل گیری استراتژی واحد جنبش کمونیستی بر علیه امپریالیسم تأثیر گذار بودند متمرکز شویم. به نظر ما، این فاکت که فروپاشی سوسیالیسم در کشورهای سابق سوسیالیستی تحت رهبری حزبی و دولتی صورت گرفت نشان دهنده آنست که **اپورتونیسیم** در سیر تکامل خویش، بویژه در شرایط وخیم مبارزه طبقاتی به نیروی ضد انقلاب ملحق می شود.

محاصره امپریالیستی سیستم سوسیالیستی موجب عمیق شدن جدی مسائل و تناقضات داخلی گردید. سیاست همزیستی مسالمت آمیز در اولین سال های بعد از جنگ در کنگره نوزدهم (اکتبر 1952) و تا حد بسیار زیادی در کنگره بیستم (فوریه 1956) موجب ترویج نظرات خیالبافانه مبنی بر امتناع امپریالیسم از جنگ ها و بکارگیری شیوه های نظامی گردید. انحلال انترناسیونال کمونیستی (مه- ژوئن 1943) به معنای فقدان مرکزی برای تهیه و تدوین استراتژی انقلابی در برابر سیستم جهانی امپریالیستی اشتباهی بزرگ بود. نبایستی فراموش کرد که تفاوت اساسی کاپیتالیسم با سوسیالیسم آنست که نطفه مناسبات تولید سرمایه داری در فئودالیسم بسته می شود، در صورتیکه مناسبات تولید سوسیالیستی نمی توانند از نطفه سرمایه داری بیرون بیایند، زیرا که سوسیالیسم مخالف هر نوع استثمار است. از اینرو حکومت انقلابی باید بطور پایه ای تمامی مناسبات اجتماعی باقی مانده از دوران کاپیتالیسم را نابود کرده و مناسبات نوین را بسازد. بر قراری شیوه نوین تولید با حل تناقضات اجتماعی بنفع ساختمان سوسیالیسم. پس از کنگره حزب در سال 1956 و پس از آن برای حل این مسائل برخورد های اشتباه آمیز تئوریک روی داد و سیاست اپورتونیسیتی در اقتصاد غلبه کرد و سپس به درون حکومت سوسیالیستی و مناسبات بین المللی راه یافت. تحت بهانه مبارزه با (کیش شخصیت) کارزار علیه سیاست دولت شوروی که توسط استالین پیش برده میشد غلبه یافت و جاده برای گردش به راست بزرگ اپورتونیسیتی در جنبش جهانی کمونیستی هموار گردید.

بجای تحکیم بخشیدن به مناسبات سوسیالیستی تولید و توزیع، مناسبات کالائی کاپیتالیستی تحکیم گردید. نظم برنامه ریزی مرکزی شروع به اختلال نمود. فروش بخش قابل توجهی از محصولات کشاورزی تولید شخصی و عمومی بطور آزادانه در بازار زمینه را برای رشد سرمایه سایه فراهم ساخت، چنان که حتی به خود جنبه قانونی نیز بخشید و بسوی رشد کاپیتالیسم به حرکت در آمد. همه اینها بر حزب تأثیر گذارد و موجب محکم شدن زیرپای

اپورتونیسیم گردید. نقش پیشرو حزب بتدریج تضعیف شد. کنترل طبقه کارگر بر حزب ضعیف و از بین رفت. حقوق برابر که شعار کمونیست ها بود مختل شد. شرایط برای رشد رقابت برای رسیدن به پست و مقام در بین کادرهای حزبی بوجود آمد.

راه توده ۱۵۷ ۱۹,۱۱,۲۰۰۷

راه توده